

## על הדף

לهم לקבל התורה ו록 אחר שלא נענו ברצון לקבלו הלא  
הקב"ה אצל ישראל ולא איפכא, וצ"ע.

(נופת צופים להר"ג ר' יהודה קוק שליט"א)

★★

**בגמ':** דרש ר' חנינא בר פפא ואיתימא ר' שמלאי לעתיד  
לכוא מביא הקב"ה ספר תורה ומניחו בחיקו  
ואומר למי שעסק בה יבוא ויטול שברו, מיד מתקbezין  
ובאיין עובדי כוכבים בערבוביא וכו'.

חשבתי שיש לבאר, שנטקbezו ובאו העובי כוכבים כיון  
שאמר הקב"ה למי שעסק בה יבוא ויטול שברו,  
וחשבו האומות, שכמו שהחותמי תורה מקבלים שכר על אשר  
הם עסקו בתורה וננתנו מכספיהם כדי שהישכר ילמד, גם  
האומות שעשו דבריהם שייהי יותר ניח לבני תורה, יקבלו על  
זה שכר, ולפיכך באו.

(וללו אמר)

★★

הנה כתיב "ופנית אליכם" (ויקרא, כו, ט) ומפרש רש"י -  
aphael מכל עסקי לשלים שכרכם, مثل הדבר דומה למלך  
שהכר פועלם ולא עבדו לו באמונה חזן מאחד שעבד לו  
באמונה, נכנסו הפעלים ליטול שכרם ונכנסו מהם גם הפועל  
ההוא, אמר לו המלך בני אפנה לך כי אלו עשו עמי מלאכה  
מוזעתה ואני נתן להם שכר מועט, אבל אתה חשבון رب יש  
לי עמק. כך הקב"ה לגויים משלם שכרם הרבה וכשהבא  
 לישראל פונה מכל עסקיו שכרכם הרבה וצריך פנאי  
לעשות עמם חשבון לפרווע כל הזכויות. (שפת הרים)

וחשבתי, שזה מה שכותב כאן, שהוגים באים תחילת לפני  
בני ישראל.

וזה מה שכותב התרגום יונתן - ואתפנוי מן אגר עממי  
למשלמא לכון אגר עובייכון טביה. והקב"ה מתפנה  
אח"כ מכל עסקיו ועובד בהם.

(וללו אמר)

★★

**בגמ':** דרש ר' חנינא בר פפא ואיתימא ר' שמלאי  
לעתיד לכא מביא הקב"ה ס"ת ומניחו בחיקו

וכו אמר לך מאן קא גרים לך תברא - עדות שהעידו  
בעצמן וכו'.

הගרי ענגיל זיל כותב בספר לך טוב (כלל י"ז אות כא):  
מצינו עוד פלוגתא באגדה אם הסבה עדיפה מן  
התכלית או להיפוך, והוא בש"ס ע"ז ד"ב ע"א במשנה לפני  
אידיין של עכו"ם וכו' ובגמ' שם רב ושמו אל חד תני אידיין  
וחד תני עידיין וכו', מאן דתני אידיין דכתבי כי קרוב יום  
אידם ומאן דתני עידיין יתנו עידיין וישדקו (הכו"ם  
שעבדו אליהם הן עצמן יבואו ויעידו שעבדו להם ויצדקו  
דין העובדים), ומאן דתני אידיין מ"ט לא תני עידיין, אמר  
לק תברא עדיף, ומאן דתני עידיין מ"ט לא תני אידיין אמר  
לק מאן קא גרים להו תברא עדות שהעידו בעצמן (עדות  
שהעידו הכו"ם עליהם שעבדו להם הוא שגורם שברם), הילך  
עדות עדיפה עכ"ל הגם.

הרי שנחלקו רב ושמו אל, אי גוף התברא עדיפה, או העדות  
שהיא סבת התברא וגרמתה עדיפה.

★★

**בגמ':** דרש ר' חנינא בר פפא וכו' לעתיד לכוא מביא  
הקב"ה ס"ת ומניחו בחיקו וכו' מיד מתקbezין ובאיין  
עכו"ם וכו', אומרים לפניו רבש"ע כלום נתת לנו ולא  
קיובלנו, ומוי מצי למיילד הבי והכתיב ויאמר ה' מסיני בא  
וזרח משער למו וכו', מלמד שהחוזה הקב"ה על כל אומה  
ולשון ולא קיובלוה עד שבא אצל ישראל וקיובלוה וכו'.

ומבוואר א"כ דלא בחר הקב"ה בישראל תחילת כ"א בסוף  
בא צלו שיקבלוה אך לא היו "בחירה ועדיפות  
ראשונה" כלל.

והנה יעוי בפרק דברכות (יא): גבי "ברכת התורה" דאמר  
ר' יהודה אמר שמואל השכים לשנות עד שלא קרא  
ק"ש ציריך לבורך, מי מברך, או"י אמר שמואל אكب"ז לעסוק  
בד"ת וכו', ור' המנוח אמר אשר בחר בנו מכל העמים ונתן  
לנו את תורתו וכו' וזהי "מעולה שבברכות" וכו' ע"ש וברש"י.  
אולם צ"ע מהו שכ' אשר בחר בנו" וכו', דמשמע שבנ"י  
היו "בעדיפות ראשונה" שהליך הקב"ה והצעיע לבנ"י קיבל את  
התורה לפני כל האומות, הא מבואר הכא דדרוכה, בנ"י היו  
בעדיפות אחרתה, דתחילת הלאן הקב"ה לאומות העולם להצעיע